

Сервантес Мігель де

Біографія

День народження: 29.09.1547 року

Місце народження: Алькола-де-Енарес пров. Мадрид, Іспанія

Дата смерті: 23.04.1616 року

Мігель де Сервантес вважається творцем нового гумористичного роману, що погубив лицарську романтику.

Іспанський письменник. Датою народження вважається 29 вересня (день святого Мігеля). Народився в сім'ї хірурга, бідного ідальго. Мігель де Сервантес був хрещений 9 жовтня 1547 в Алькола-де-Енарес. У 1570 брав участь у війні проти турків. У морській битві при Лепанто (7 жовтня 1571) Сервантес позбувся лівої руки. При поверненні на батьківщину, був захоплений піратами і проданий в рабство алжирському паші. В неволі Сервантес пробув 5 років. Чотири рази намагався втекти, але всі спроби були невдалими. У 1580 Сервантес був викуплений місіонерами і повернувся в Мадрид, де зайнявся літературною творчістю. Література давала мізерний дохід, що змусило Сервантеса переїхати в Севілью і стати агентом із закупівлі провіанту для флоту. Пізніше Сервантес надходить на службу в якості збирача недоїмок. За 6 років, відданих цивільній службі, (1587-1603) Сервантес тричі опинявся у в'язниці. У 1602 році, під час чергового ув'язнення в севильську в'язницю, Мігель де Сервантес почав роботу над романом "Хитромудрий ідальго Дон Кіхот Ламанчський". Успіх роману, що вийшов в світ в 1605, привів до того, що якийсь А. Фернандес де Авельянед опублікував "завершення" історії про Дон Кіхота. Це змусило Сервантеса написати другу частину роману "Дон Кіхот Ламанчський", опубліковану в 1615 році. Перед смертю Сервантес постригся в ченці, вступивши в Орден терціаріїв. Помер Мігель де Сервантес 23 квітня 1616 в Мадриді. Похований за рахунок братства Ордену терціаріїв. Місце поховання не відоме.

Мігель де Сервантес вважається творцем нового гумористичного роману, що погубив лицарську романтику. Серед творів Сервантеса — сонети, елегії, близько 30 п'єс, роман: "Галатея" (1585; пасторальний роман), "Нумансія" (1588; патріотична трагедія), "Хитромудрий ідальго Дон Кіхот Ламанчський" (1602-1605 — частина 1, 1615 — частина 2; роман, який включає близько 670 діючих осіб), "Повчальні новели" (1613), "Нові вісім комедій і інтермедій" (1615), "Мандрівки Персилеса і Сихизмунды" (опублікований в 1617; любовно-пригодницький роман); п'єси "Алжирські звичаї", "Велика султанша", "Вдовий шахрай", "Пильний страж", "Суддя по шлюбозрозлучних справах"; новели "Великодушний шанувальник", "Англійська іспанка", "Бесіда двох собак", "Ринконетс і Кортадильо", "Високошляхетна судомойка", "Циганочка", "Ревнивий естремадурец", "Ліценціат Видриера"